

عنوان مقاله:

بازآفرینی بافت فرسوده با تا کی د بر کاهش مخاطرات طبیعی نمونه موردی (شهرستان فردیس)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا ترکاشوند

مسلم لطفی

فائزه حبیبی

رنا اسدی سیرائی

سیما ایرجی

وحید اسماعیلی درکه

خلاصه مقاله:

وجود شهرهای با قدمت زیاد و مشکلات مربوط به شهرسازی بی برنامه و گسترش بافت های فرسوده شهری باعث شده خطر زمین لرزه و تخریب های ناشی از آن بسیاری از شهرهای کشور ما را نیز تهدید کند. شهر کرج نیز به عنوان دومین شهر مهم کشور و موقعیت مهم و حساس خود، دارای پهنه های وسیعی از بافت های فرسوده است که اکثر آنها بر روی گسل های مهم قرار گرفته اند و خطر جدی برای شهر فردیس و ساکنان آن دارد. با این ضرورت، پژوهش حاضر آسیب پذیری بافت های فرسوده را مورد بررسی قرار داده است. هدف از پژوهش حاضر تدوین راهبردهایی برای ساماندهی این بافت ها در جهت کاهش آسیب پذیری آنها در برابر زلزله با استفاده از مدل SWOT و ماتریس QSPM است. نوع این پژوهش، کاربردی - راهبردی و روش انجام آن توصیفی - تحلیلی است. در انجام آن علاوه بر مطالعات کتابخانه ای از روش پیمایشی نیز استفاده شده است. برای جمع آوری و ارزیابی اطلاعات پیمایشی، تکنیک دلفی و ابزار پرسشنامه و مصاحبه با کارشناسان و مسئولین امر به کار گرفته شده است. یافته های تحقیق نشان می دهد بافت فرسوده شهرستان فردیس در موقعیتی قرار دارد که باید وضعیت شرایط موجود را رها کند؛ بدین معنی که باید نقاط ضعف خود را کاهش داده و در عین حال از تهدیدها دوری کند. راهبردهای اجرای برنامه های نوسازی و بهسازی و توجه ویژه به مدیریت بحران، ایجاد سازمان مرکزی برای تنظیم برنامه های مربوط به بافته ای فرسوده و ایجاد بستر مناسب برای افزایش فعالیت های اقتصادی در محله، که نتایج این برنامه ریزی بر مبنای کیفیت اطلاعات در مرحله ورودی و مقایسه های برنامه ریزی راهبردی شکل گرفته است،

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، آسیب پذیری، SWOT، ماتریس QSPM، شهرستان فردیس، بازآفرینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707910>

